

W w a g e n c j a i n f o r m a c y j n a „ W I E Ś

Rok 1.

Warszawa, dnia 4 listopada 1943 r. Nr.41.

Przedruk dozwolony.

N I E U D A S I Ę .

Do wszystkiego zdokładaliśmy się przyzwyczaić w czasie tej wojny. Najbardziej nawet do nieprawdopodobnych sytuacji. A jednak niency stale zdumiewają nas swoją bezczelnością i obłudą. Do tego rodzaju faktów zaliczyć należy urządzenie w tym czasie "dożynek" na Wawelu i wygłoszenie mowy Franka.

Wystarczy przypomnieć z niej tylko kilka zwrotów:

"... Sani wiecie, że zabezpieczyłem Wasze nabożeństwa, kościoły, szkoły, podobnie, jak Wasze życie."

"... Niech Bóg błogosławi pracy polskiego rolnika, niech błogosławieństwo Wszechmocnego będzie nad jego dziećmi, nad jego rodzinami, jego rolą."

Znany "opiekę" nad naszym życiem i rolą ... nad dziećmi gazowanymi, palonymi żywcem, miazdżonymi buten żółdaka ... Zamiast argumentów chciałoby się rozpalonym żelazem przypiec ten język, by nie drwił i nie bluźnił. Cała ta "uroczystość" jakże pasuje do zwyrodniałej psychiki niemieckiej. "Szczekaczki" podają reportaż o hucznej zabawie i smakowitym przyjęciu i ... jednym tchem odczytują penurę listę nowej partji zamordowanych. Na ulicy jeszcze leży zemdlała kobieta, która usłyszała przed chwilą nazwisko swego męża wśród rozstrzelanych, a już płynie opowieść o radosnym nastroju na Wawelu...

Głównym celem okupanta przy urządzeniu takich szopek jest właśnie w czasie, gdy giną ludzie tysiącami, jawnie lub skrycie mordowani, podkreślenie, że naród jest lojalny, tylko jednostki prowadzą walkę.

W obawie przed przyszłą odpowiedzialnością chcą przykrywać swoje czyny obłudnymi słowami. Stąd też płynie, że unikają ogłaszania swych zbrodni na piśmie. Za cały czas bestjańskich mordów w Warszawie plakatami pokwitowali w dn.31/X. doskonałe 2ch rozstrzelanych. I te plakaty niepodpisanyż żadnym nazwiskiem.

Był i inny cel - skompromitowanie chłopów. Przecież nie ma dziś większej obelgi, jak chwalenie chłopów za lojalną współpracę, chętno oddawanie kontyngentów, a do tego jeszcze dziękowanie przez "delegację" katom za opiekę i składanie im tradycyjnych wieńców dożynkowych. Jest to usiłowanie wbicia klina między wieś i miasto. Na szczęście społeczeństwo zna istotną walkę cfiarną wsi. Przez nadmierną gorliwość / choć przezernie składu delegacji nie ogłoszono / - sfotografowano uroczystość. Ujrzelismy więc tę smutnie patrzącą, przeważnie w ziemię, grupkę kilkunastu osób.

Nawet terror okupant rozacza kolejno, by rozbić społeczeństwo. Wieś przechodziła pacyfikację przez wiosnę i lato, teraz jest względny spokój, natomiast krwawią się miasta. Po najstraszliwszych pacyfikacjach nie udało się złamać wsi, czego tyle przykładów stale dajemy.

Nie udaje się również i w miastach. Warszawa daje przykład.

Kierownictwo Walki Podziemnej w "zapowiedzi" odwetu dobrze przewidziało, że:

"Polacy nie dadzą się zastraszyć"

Trafnie również Pełnomocnik Rządu na Kraj w odezwie z dn.22/X. stwierdził:

"Hartu ducha i moralnej, patriotycznej postawy ludności Polski, w szczególności bohaterkiej ludności Warszawy, nie złamał widok publicznie przelanej przez Niemców niewinnej krwi polskiej."

Nie uda się okupantowi ani zastraszyć społeczeństwa polskiego, ani go skłócić, ani też przykryć swych zbrodni.

Z WOJEW. KIELECKIEGO.

Pow. Jędrzejów.

Układ Polityczny. Ludowcy działają w zasięgu całego powiatu. Str.Nar. posiada lokalne grupy parosobowe, jednak scentralizowane; główne ośrodki w miasteczkach. PPS nie przejawia aktywności. Sanacja znalazła swe miejsce w zwz. Komuna PPR. b.słaba, na terenie jednej tylko gminy widoczna, w sile ok.50 ludzi i pojedynczo rozrzućeni w terenie. Najsilniejszą organizacją wojskową jest B.CH., kilkakrotnie liczniejsza od Z.W.Z. Jest również mała grupa N.S.Z.

Typowa taktyka "gwardji ludowej". Odbývają się przemarsze znaczniejszych grup 60-150 ludzi / z pow.Włoszczowa, Olkusz, Kielce, Pińczów / z kuchniami polowymi. Skład różny narodowościowo, a więc rosyjanie, ukraińcy, polacy, żydzi. Grupy unikają spotkań z Niemcami, policją i oddziałami Polski Podziemnej. Urządzają napady na dwory:

6/X. maj. Lubcza - zrabowano 9 świń, mąkę, wódkę,

9/X. Janów, gdzie zabrano 5 jałówek,

20/IX. Sędowice - zabrano świnię i bydło.

Marsz grup odbywa się z zach. na wschód na południowe części powiatu. Członkowie mają na rękawach czerwone opaski, nazywają się "wojskiem ludowym", kwaterują w lasach, podczas przemarszu przez wsie pozostawiają nieraz dowody, zapiski. PPR: z pow. Pińczów działa na terenie gmin: Mierzwina i Sobków. Z bronią zmuszają do podpisywania deklaracji przystąpienia. Takich wypadków dotąd zanotowano 10. Niemcy nie reagują na istnienie tych grup i ich naporów. W jednym wypadku, gdy policja granat. meldowała, żandarmi odpowiedzieli: "Jeśli was nie zaczepią, to siódzcie spokojnie, pójdą sobie tam, gdzie ich cel..."

Jakże więc odbiega praktyka od buńczucznej frazeologii PPR, głoszonej w pismach swoich o konieczności walki z Niemcami i stawianiem zarzutów Polsce Podziemnej, że słabo walczy...

Z dróbnego przypadku... 1/X. zastrzelono 2-ch największych w pow. ketrów: kreislandwirta von Grolla i jego pomocnika. Zamach przypadkowy miał miejsce na pow. włoszczowski. Jadący na inspekcję kreisl. ze swym pomocnikiem chcieli wylogitymować młodszego człowieka, siedzącego w lesie na rowie; wysiedli więc z samochodu i zaczęli strzelać. Z lasu odpowiedziano salwą. Padli. Samochód został spalony. Z okolicznych wsi Niemcy wzięli ok.40 zakładników, których los nie jest dotąd znany. W odwet znów za to spalona została kolonia niem.Stojosko; rozpoczęto walkę ze znajdującymi się tam Niemcami. Podobno walki w rej.Stojoska trwają przy udziale 2 tys. oddziału /inf.10/X/

20.IX. postrzelono konfidentkę gest.Majchrzakównę z Jędrzejowa.

4/X. zastrzelono w Jędrzejowie konfid.Lenkiewicz Emilie, postrzelono inną - Musiał Eleonorę.

4/X. oddział bojowy skonfiskował 140 kg.masła, odwieżonego do Jędrzejowa.

W końcu września, jak już donosiliśmy, na terenie Jędrzejowa miały miejsce aresztowania. 21/IX. aresztowano 4 ludzi, przy których znaleziono broń.

9/X. w Jędrzejowie aresztowano 30 handlarzy.

W nocy z 19 na 20 wrz. w Jędrzejowie rozplakatowano ulotkę niemiecką nast.treści: "Towarzysze, bohaterzy, wasi na wschodzie myślą skapitulować, stworzyć nowy rząd, który by porotraktował z aliantami, gdyż wódz jest niezdolny z powodu choroby."

Na terenie wstrząsający sp.sób szerzy się bandytyzm. Nie na nocy bez rabubku. Przygotowuje się akcja likwidacyjna band.

P o w. P i n c z ó w.

Dali się podejść. 12.X.43 w okolicy Kołkowa liczne patrole żand. otoczyły lasy, w których miał się ja- koby znajdować desant bolszewicki. Do jednego z patroli z tyłu podeszła nieznana grupa i udająca ubożp. tylną żand. Grupa zastrzeliła 7-miu żandarmów, zabrała im broń i odeszła w las. Po tym wypadku w Kołkowie rozstrzelano 4 ludzi.

Dywersja.- 13/14.X. w Młodzawach nieznani sprawcy podpikowali skłupy telefoniczne. Rozwścieczeni żand. zbierali lu- dzi z pól i dróg. W pobliskim lesie zastrzelili 15 osób.

10/11.X. Nieznani sprawcy uszkodzili most kolejowy na linii Pask-Pinczów-Jędrzejów na rz. Nidzie. Odczepi no lokomotywę kolejki z 3-ma wagonami, napelnionymi zbożem. Ruch został przerwany, wskutek tego niemożliwy stał się wywóz ziemiaków kant., które kopcuje się na miej- scu. Represji nie było.

K i e l c e.

Akcja kontyngentowa.- Termin dostawy kontyngentu ziemiacza- nego, jak już podawaliśmy, upłynął 5/X. o godz. 12-ej. Rozplakatowano w całym powiecie rozporządzenie, podpisane przez Drechsela-kreisshauptmanna w porozumieniu z przewodniczącym sądu doraźnego, grożąc karą śmierci i konfiskatą majątku za niedostarczenie kontyngentu w znanym terminie.

Wino to wieś nie oddaje. Muszą wyjeżdżać oddziały karnej ekspedycji, bijąc chłopów i zmuszając do odstawy.

W Bobrzy, Przyjmo, Oninsku za opóźnienie dostawy żandarni sto- sowali presję, w Obłęgorku siedzieli 3 dni, obczarując wino i bijąc opornych.

W niedzielę 17/X. musieli chłopi z gminy Sansonów, gnani przez żandarmów, odwieźć ziemiaki do Zagłębia, gdzie kładzie się wprost do wagonów. W tym samym dniu podobna akcja trwała na terenie gr. Suched- niów.

Masowe areszty. W dniach 13, 14 i 15/X. w Kielcach miały miej- sce liczne aresztowania. Gęsto zabierano lu- dzi z fabryk, biur, z domów i z ulicy. Posługiwano się inżynierami li- stami. Ogółem aresztowano blisko 200 osób, przeważnie wojskowych. Wy- gląda na to, że aresztowania poprzedziła dłuższa obserwacja.

Likwidacja szpiclów. W dn. 15.X. podobną akcją przeprowadzo- no na terenie powiatu. W gr. Sansonów np. żandarmeria, posługując się listami, przeprowadziła poszukiwania szo- regu osób.

8/X.43 w Chęcinach zastrzelono 3 konfidentów, 3 dalszych otrzy- mało wyroki.

12/X. na szosie w Jaworzni zastrzelony został wójt gr. Snoch- owice Franciszek Kałużynski, znany ze swych kontaktów z żand. i gęsta- po. Zastrzelony miał na swoim koncie kilkadziesiąt ofiar, wysłanych do Oświęcimia /ze Snochowic i Korczyna/.

W Kielcach 13/X wieczorem na ul. Kapitulnej zastrzelono agenta gest. Wachta.

11/X zastrzelono na ulicy komendanta policji kryminalnej w Kiel- cach. Po tych wypadkach zamknięto 13/X część śródmieścia i urządzono obławę, w wyniku której zatrzymane ponad 200 osób, w tym również kobiety. Następnego dnia część zatrzymanych oddawano do urzędu pracy, resztę zwolniono.

Akcja aresztowań, z mniejszym co prawda nasileniem, trwa nadal.

Z MAŁOPOLSKI WSCHODNIEJ.

Powiat Sokal.

Powiat nadgraniczny z Wołyniem jako tako był spokojny. Wreszcie zbrednicza agitacja ukraińska i tu się przeniósła. Zaczęła się seria mordów i napadów.

Dnia 8-go października w nocy dokonali bandy ukraińskie w umundurowaniu niemieckim w hołmach masowych mordów na Polakach, zamieszkałych na tym terenie i tak w m. Warów został dokonany napad i pończoty i zastrzelono 4 /czterech/ Polaków, w m. Cherebrów 2 /dwóch/ Polaków, w m. Wojsławice 6 /sześciu/ Polaków, w m. Sawczyn 2 /dwóch/ Polaków.

Dnia 10/ X. na drodze w biały dzień o godz. 14-oj bandyta ukraiński w przebraniu niemieckim zastrzelił na drodze kobietę Polkę, która z wozem naładowanym różnymi rzeczami jechała do pociągu, celem wyjazdu na zachód.

Granatowi na pogrzebie ... Ten sam bandyta parę minut przed-
----- ten wbiegł na cmentarz w m. Konotopy, gdzie odbywał się pogrzeb pomordowanych ofiar z m. Warowa i rzucił dwa granaty oraz dał parę strzałów rewolwerowych do tłumu, biorącego udział w pogrzebie. Skutek był taki, że zabito Kukiełkę z Zaburza, a około 15 osób ciężko i lżej zostało rannych. Między rannymi znajduje się ksiądz z parafji w Sokalu, który odprawił pogrzeb.

Dnia 12-tego na drodze w biały dzień został zastrzelony praktykant dóbr Starogród, jadąc do Sokala.

Tegoż dnia w m. Sawczyn została ciężko ranna kobieta, uciekająca przed bandytą. Zamach miał miejsce w nocy.

Dnia 13-tego został dokonany napad na m. Homatycz /kolonię/, zastrzelono 12 osób.

Dnia 14-tego został dokonany napad na Polankę, ofiar niema.

Zamachy zostały wykonane na osobach wyróżniających się: nauczycieli, księży itp. Piszący był świadkiem takiego napadu, będąc w mieszkaniu, na które urządzono napad, godz. 24-ta. Ostatnio raportowano, że w m. Zabczu dokonano napadu i 4 osoby zabito. Faktu dokładnie nie sprawdzono.

Masowa ucieczka. Po tych napadach ludność ucieka wprost do
----- m. Sokala z całym dobytkiem /klosteru i na przedmieście/. Bliższych szczegółów ze względu na ewakuację, chwilowe zaniechanie, - brak. Meldunki otrzymane mówią, że bandy grasują co noc po całym terenie. Sprawdzono, że na koloniach nie mieszka już żaden Polak, gdzie odbyły się zamachy. Wagony kolejowe dla ludności do tej pory zostały wstrzymane. Ludność mieszka po stodółkach, strychach, częściowo mieszkaniach i czeka na zamówione wagony.

Niemcy nie reagują. Organa policyjne i władze niemieckie na
----- powyższe wypadki zupełnie nie reagują. Na koloniach, opuszczonych przez Polaków, odbywa się grabież pozostałych rzeczy /maszyny rolnicze, drzewo opałowe, umeblowanie itp./ przez Ukraińców.

I w Sokalu niepewnie. Komunikacja kolejowa pociągów osobowych
----- Sokal-Lwów odbywa się normalnie. Po wioskach ukraińskich panuje zastrzeżenie względem Polaków. Wśród Ukraińców niezwykły ruch. Po drogach Ukraińcy stale jeżdżą rowerami w charakterze gonców /kaczyników/. Ludność w m. Sokal oraz przedmieście /Zaburze, Zwirki/ w dzień nie wyjeżdża z miasta, a całymi nocami pełni wartę. Część ludności na noc udaje się do klasztoru, gdzie kwatruje około 40 Niemców. W m. Sokal pozostaje patrol żand. niem. oraz miejscowa policja. Nocami słychać stale strzały w różnych okolicach.

Wśród niesamowitego rozpasania bandytyzmu szowinistycznego, mordstw niesłychanych, pocieszającym objawem jest w Łoscu pojednawczy tonie odczwanie się nawet drobnej grupy ukraińskiej.

O d e z w a

Ludu, opamiętaj się. Co czynisz? Rękami Ukraińca wróg mordował żydów. Pokazał światu filmy tych mordów, gdzie przedstawił Ukraińców, jako najgorszych despotów ludzkości. Nikt z nas wówczas nie wystąpił z protestem przeciw tak niehumanicznym uczynom mordu i rabunku.

Gdy już zabrakło żydów, wróg słowiańszczyzny - Moskal i Niemiec, aby nie dopuścić do porozumienia i współpracy, - skierował tychże "bohaterów" przeciwko swoim i innym narodom słowiańskim.

Planowa akcja mordowania Polaków jest najpotworniejszym występkiem Ukraińców. Jak można tego nie widzieć, nie odczuwać, nie myśleć i robić tak wielką krzywdę swemu narodowi? Stać się tak chydnym narzędziem wroga. Mordercy, rabunkowcy, palenicy wsi, - oczerniani sami siebie przed całym światem, kopiący sobie ciekawą drogę. Wróg, korzystając z naszej naiwności, głupoty, robi sobie jeden drogę do pewniejszego powrotu, drugi przygotowuje grunt pod "agitrobota".

Postarali się nasi "powstańcykowie", że zamiast pod Orłem i Biełgorodem Niemcy oburzają bombami nasze wioski. Płonie Derwań, Ludwikówka, Malinsk-czeski, spłonęły Tajkura, Tuliczów i inne wsie. Nie takim trybem w wieku XX zdobywa sobie naród wolność.

Wieśniacy. Ukraiński inteligencjo. Ojciec, przetrwał do syna i w razie potrzeby zginie w walce z nim.

I nigdy więcej nie wehodzi w zło, które niesie otumaniony, zaslepiony syn. Historia nie zapomni o ojcu i nierozumnym synu.

Już wkrótce siła rozumu i prawdy skończy ze złem. Wołyński Komitet Ukraiński, widząc tragiczny stan ludu ukraińskiego i rozumiejąc do czego to doprowadzi, wzywa wszystkich Ukraińców do zjednoczenia i do zwrócenia całego potencjału naszego narodu we właściwym kierunku.

Wszystkich, którzy przyczynią się do mordów, rabunku, bez względu na to, czy czynią to świadomie, czy nie, - historia w przyszłości potępi i przeklini.

Opamiętajmy. Musimy wyjść z wojny czyści, - pomyślcie, jaką gotujemy sobie drogę.

Jedyną dla nas wyjście, to połączenie najbliższych słowiańskich narodów i wspólna praca.

Dlatego porzućcie w porę bratobójczą rzeź, tę haniebną robotę. Do tego was wzywa sprawa naszej Ojczyzny.

Wołyński Komitet Ukraiński

/--/ Grab

/--/ Dzun

Wojna się zbliża. Szędzie przedsięwzięcie wojny. Stacje zatłoczone ludźmi, bliski strzał - wojskiem. Wnieśli idą transporty ewakuacyjne urzędów niemieckich i ludności sowieckiej, pędzącej na roboty do Rzeszy.

W Rokitnie, położonym o 6 km. od dawnej granicy sowieckiej, nocami obserwują na niebie bliski pisków artyleryjskich. Niemcy twierdzą, że to z frontu, z najbliższego klina - głęboko wbitego.

Wzdłuż linii granicznej polskiej: Pułacz, Klesów, Rokitno - pośpiesznie budują Niemcy umocnienia /bunkry/. Zjechali specjaliści, którzy takie umocnienia budowali na Bugu.

Z P O D L A S I A.

P o w. S i e d l e c k i.

Starostowie Minska Maz. i Siedlec
obici i puszczeni w bieliźnie.

W zeszłym tygodniu przy-
mińsko-mazowiecki i zastępca Kreishauptmann /starosta/
nie do maj. Rudka /pogranicze powiatów siedleckiego i mińsko-mazowiec-
kiego/. Polujących dygnitarzy napadli zniechęceni "ludzie leśni" i, ro-
zbraawszy ich do bielizny, obili, oświadczając im, że biją ich za bi-
tych na ich polecenie chłopów. Musieli oni pewną część drogi odbyć
w bieliźnie. Dalszą część drogi odbyli w ubraniach zarządcy majątku
Rudka, Szanoyko.

"Nieznani" rozbili posterunek policji. W nocy 16/17.X. miał
nyc" na Liegenschaftsgut Wodynie i posterunek policji granatowej.
W czasie napadu zabici zostali wracający z Siedlec 2 karmcy, 1 Nie-
miec; pozostali, rozebrani do bielizny - obici. Wejście do budynku
policji granatowej zostało wysadzone przy pomocy materiału wybucho-
wego. "Nieznani" zabrali z Liegenschaftsgutu 6 kuczników i wielką
ilość nagromadzonych wędlin. "Nieznani" w liczbie 30 osób uzbrojeni
byli w ręczne karabiny maszynowe, w karabiny ręczne, pistolety i gra-
naty.

Denuncjacje. W nocy z 12/13.X.43. aresztowani zostali
w Trzcincu /gn. Wodynie/ pod zarzutem komunizmu
młodzi chłopci: Pietrak Zdzisław /20 lat/, Niedziółka, Sulej i Pie-
trak Jan. Zachodzi tu fakt denuncjacji.

Bandytyzm. Szerzy się bandytyzm zwykły, jak również upra-
wiany przez różnych nibyto partyzantów sowieckich.
Trudno uchwycić granicę między niejednym takim oddziałem, a bandy-
tami zawodowymi. Chłopów gnębią jedni i drudzy. Nieraz więc stosują
samoobronę, a patrole chłopskie stróżują. Natomiast "gwardja ludowa"
/komuna/ bije na alarm, że oddziały Polskiej Podziemnej występują do
walki z nią pod pozorem likwidacji bandytyzmu.

Oto kilka przykładów z naszego powiatu.
Banda składająca się z 2 bolszewików, 4 żydów i 6 Polaków na-
padła dnia 18/X. na Jan. Kryńskiego, zam. obok wsi Stok Ruski. Zrabo-
wali oni 6500 zł. Zarabianiem wsię przeszkodziła dalszemu rabunko-
wi.

Dnia 19/X. 6 uzbrojonych ludzi napadło na Ksawerę Skorupkę,
niemcz. wsi Głuchówek, gn. Tarków. Nap stniacy roznawali po polsku i po
rosyjsku.

W kol. Stany gn. Skórzec zabiłi zandarmi 2 bolszewików i spalili
jedną zagrodę.

Dnia 23.X. zabity został Walenty Jastrzębski, właśc. majątku
Stary Wiśniew. Dokonała podobno tego banda bolszewicka.

Dnia 16/X. wieczorem na odcinku toru kol. Bug - I-szy most na
rzeczce Sarna, - miała miejsce walka polskiego oddziału partyzanc-
kiego z bandą rabunkową bolszewicką.

Zaległe podatki. W gn. Sarnaki ściągają sekwestratorzy za-
leżne z 1938 i 1939 podatki. Pieniądze ściąg-
nięte z płatników przysyłają sekwestratorzy codziennie do Siedlec w oba-
wie, by im ich nie zabrano.

W lesie blisko wsi Hołowczyce spalono 5000 kg. żywicy drzewnej.
W ostatnich dniach była kilka razy łapanka ludzi do robót
w Niemcach. Łapano szczególnie na stacji kolejowej w Siedlech.

Wszystkie rodzaje policji pow.siedleckiego znajdują się w stanie zarządzonego ostrego pogotowia.

Masowe aresztowania. Na terenie wschodnich gmin, które przeżyły w lecie krwawą pacyfikację, rozpoczęły się nowe masowe aresztowania. Dnia 23 października r.b. późną nocą i wczesnym rankiem przeprowadzili żandarmi aresztowania: w Lipnie / 8 osób / Meżeninie / 3 osoby /, Chybowie / 2 os. /, Sarnakach / 2 os. /, Litownikach / 2 osoby / i w Mokobodach / liczby nie podano, znaczna ilość /. Ostatnio codziennie przywożą żandarmi do więzienia w Siedlcach duże ilości aresztowanych.

P o w i a t ł u k o w s k i.

Znów chłopię pakuja za bolszewików. Dnia 9/X.43. w gminie Gułów spalili Niemcy część wsi Lipiny i wsi Zawitajłko. We wsi Lipinach zastrzelili oni równocześnie 6 osób / wśród zabitych znajduje się kilka osób przypadkowo we wsi się znajdujących /. Spalenie tych wsi ma być odwetem za rzekomy kontakt z bandami. Stwierdzić należy, że wsi te, szczególnie wieś Lipiny, rzeczywiście bandy często okupują / np. banda "korwiniarzy" - nazwa pochodzi od tartaku Korwin, w którym banda przebywała; składała się ona z Kąkuków poprzednio w służbie Niemców będących /, ale ludność z nimi nie współdziała.

Niedawno daliśmy obszerny obrazek ze wsi, okupowanej przez tę samą bandę, właśnie w tych okolicach. Nam całkiem przedstawiono tam trzęsającą wsi paloną i niszczonej przez obie strony: Niemców i bandy. Teraz nowy przybývá przyczynk do działalności tych band.

Mały Katyn. W ub. tygodniu gajowy lasów srocckich / okolica m. Stoczek / znalazł w lesie zabitych i płytko w ziemi zakopanych 4 mężczyzn i 1 kobietę. Zabitymi okazali się mieszkańcy Łukowa: Dresio, Lewandowski, Nojkowa i dwóch dalszych mężczyzn / nazwisk nie podano /. Zabici aresztowani byli przez żandarmerię z Łukowa. Rodzinom zabitych żandarmi mówili, że aresztowani znajdują się w więzieniu w Warszawie.

Porachunki z Niemcami i ich sługami. W międzyczasie został zabity w lesie łukowskim konfident Kuć, pracownik leśnictwa.

Policja granatowa z posterunku Stanin zabiła oficera polskiego. W odwet za to oddział "nieznanych" napadł na posterunek. Morderców oficera nie udało się jednak ukarać śmiercią.

Niemieccy lotnicy, rozkwatrowani w maj. Wola Okrzeńska, plądrując po okolicznych wsiach, zabierali chłopów, co się dało. W odwet za to zostali oni w dniu 15.X.43. sprzątnięci przez "ludzi leśnych".

P o w. b i a ł s k o - p o d ł a s k i.

Wysiedlenie wsi. Jak donosiliśmy, wszyscy mieszkańcy wsi Osolnica zostali aresztowani i uwięzieni. Obecnie Niemcy wysiedlili wszystkich mieszkańców tejże wsi. Do uprawy gruntów wsi Osolnica zobowiązano okolicznych chłopów.

P o w. s o k o ł o w s k i.

10 rozstrzelanych. W dniu 28/X. rozstrzelali Niemcy w Sokółce publicznie 10 Polaków. O ile można było wnosić, nie było to za zabójstwo Niemca, tylko za ... rozbicie starosty powiatowego i innego urzędnika niemieckiego, którzy jechali autem. Zarachowcy puścili ich wolno.

W m. Sokółowie rozplaktywano ostre zarządzenie wojskowego komendanta miasta, w którym zabrania się ludności cywilnej sprzedawania, a nawet bezpłatnego dawania le g i o n i s t o m /zapewne chodzi o żołnierzy gen. Własowa/ napojów alkoholowych. Zabrania się również nabywania i zamieniania z nimi rzeczy, będących własnością wojska niemieckiego. Za zakazane czyny grożą surowe kary ze strony niemieckich władz wojskowych. Wiadoczne, że nim uciskną do lasów /jak wielu z nich/, chcą "logiciści" jeszcze coś się da wykraść z wojskowych rzeczy.

P o w i a t W a g r o w s k i.

Wieczorem dnia 18/X. zabity, został w Wągrowie fryzjer Marcel, konfident Gestapo.

" S w i a t z a p o m n i a n y p o d B o g a ."

Numer październikowy "Wiś i miasto" /A.R.N./ daje obraz straszliwych warunków, w jakich żyją dziś robotnicy folwarczni. Brutalność i samowola nietylko niemieckich zarządców, ale i niektórych właścicieli prywatnych, niekrepowanych żadnymi przepisami ochronnymi odnośnie służby folwarcznej, żadnymi prawami, - doszła do niewiarygodnych objawów.

Rzadko tylko zdarzają się pracodawcy, wykonujący uczciwie i dobrowolnie obowiązujące prawnie normy płacy i warunki pracy. A już w majątkach zarządzanych przez Niemców istnieją po prostu stosunki pańszczyżniane, gdzie głód i terror idą w parze.

Bicie robotników i robotnic, groźby, niewypłacanie zarobków, zamiana naturalistów na "odszkodowanie" pieniężne po przedwojennych cenach tych naturalistów, obarczanie robotników kontyngentami młocznymi i zbożowymi, kartoflanymi, okradanie robotników z przyznanych przez Niemców dla folwarku kartek na ubranie i obuwie, przydzielonych artykułów pierwszej potrzeby, jak cukier, nafta itp. - to są zjawiska w majątkach administrowanych przez Niemców stałe, w majątkach pozostałych w rękach właścicieli częste.

Młodzież pozbawiona jest zupełnie nauki.

Od lat 14 i wcześniej muszą dzieci przymusowo pracować.

Już dziś czynniki niepowołane mają dużo do mówienia po folwarkach. Wielu robotników porzuciło rodziny i poszło do lasu.

Ze swej strony dajemy akurat pod ręką posiadaną notatkę z Małopolski, jako ilustrację do tych stosunków.

Właścicielka dworu w Niebecku, Krainska, chciała wydać Niemcom trzech ludowców jako komunistów. Przez dworskie pole tejże Krainskiej przegnał jedną krowę syn losnego, osmi letni chłopak. Córka Krainskiej, widząc to, przycwakała na koniu i zbija chłopca nahażając aż do krwi. Najsroższe rany otrzymał chłopiec po twarzy. Matkę chłopca, gdy udała się ze skargą do dworu, wyrzuceno za drzwi.

Oto stan niezmiernie smutny. Jest wynownym przyczynkiem do konieczności przeprowadzenia gruntownej reformy rolnej. W tej chwili jednak nie o to chodzi. Należy szukać sposobów ulżenia nieszczęśliwcom. Możliwe to w majątkach prywatnych. Muszą tu wystąpić wszelkie środki nacisku na niesumiennej właścicieli: i organizacyj ideowych, i karzącej ręki K.S.P.

Ruch ludowy ze swej strony niejednokrotnie w terenie wystąpił w obronie służby folwarcznej. Zdarzały się wypadki karania chłostą złych zarządców.

PROFANACJA GROBÓW NA NASZ RACHUNEK.

Zastanawiamy się i planujemy pojedynczo i zorganizowanie, jak urządzić się po wojnie na polu gospodarczym, oświatowo-kulturalnym i politycznym, poświęcając wiele czasu i pracy zagadnieniu odbudowy materialnych zniszczonych wojennych. Prawie nie lub bardzo mało słyszy się głosów, któreby zwracały uwagę na spustoszenia, poczynione przez okupanta w dziedzinie etycznej-moralnej. Zdumiewające jest nieoreagowanie na niarę przedwojenną ogółu ludności wobec faktów, jakich się okupant dopuszcza na czechach wszystkich. Podróżny, jadący przez Podgórze w stronę Zakopanego, obojętnie przygląda się, jak liczne barykiady bijących w oczy napisach firm niemieckich przenoszą ziemię z cmentarza żydowskiego na nowobudowany tor kolejowy. Potężne dźwigary, duma niemieckiej techniki, pod fachowym okiem majstrów, doprowadzonych z głębi Rzeszy, dokonują największej w historii profanacji cmentarza. Śród gruzów rozbitych grobowców walają się gęsto po zboczach teru czaszki i kości ludzkie. Pracujący chłopcy z "Baudienstu" na zwróconą im uwagę, że budują tor z kości i czaszek ludzkich, wskazali, pilcząc, w stronę Libana /karny obóz pracy/ i na obok mocno odrutowany obóz resztek żydów krakowskich z Bochni i Tarnowa.

Przy wjeździe za mostem na Wisłę po prawej stronie teru widać znów ożywiony ruch na żydowskim cmentarzu. "Deutsche Wirtschaft" i tu nie traci czasu, wprowadziła ruch w interesie i ożywienie nawet na cmentarzu. Pod dumny kaptanien niemieckiego sztandaru ze swastyką, przewijającego przed barakami, tuż za murem znajdujących się kaszar niemieckiej policji kolejowej, uwijają się po cmentarzu niemieccy przedsiębiorcy kamieniarscy, pśpiesznie ładują na platformy i auta bloki szlifowanego granitu i kamury z nagrobków, wywożąc je do Vaterlandu.

Gdzieindziej znówu, jak np. w Dąbrowie koło Tarnowa, kamieniami i blokami z nagrobków żydowskich wykładają jezdnię i chodniki. W swoim cynicznym wyrachowaniu doszli widać do przekonania, że przewóz przewyższa wartość głazów kamiennych. Jeszcze jedna rzecz godna uwagi: przy tych i in podobnych czynach Niemcy gęsto dokinują zdjęć, nastawiając aparaty na polskich robotników. W swoim cynizmie i zakłamaniu liczą na to, że będą mogli, przedstawiając zdjęcia, zwalić winę na nas po wojnie. Na polskiego chłopca i robotnika. Straszny sąd całej ludzkości się zbliża, potwór niemiecki już to czuje i gromadzi podstępne "dowody", żeby zrzucić z siebie odpowiedzialność i ująć kary. Zatem w kraju i zagranicą nasze czynniki narodowe już dzisiaj winny wroga domaskować.

R Ó Ż N E.

"Zamek warowny" Duży majątek ziemski "Bodzechów", położony w okolicy gór Świętokrzyskich, a więc w terenie nasycenym różnymi oddziałami partyzanckimi, jak również i zwykłymi bandami, stał się terenem najść. Otóż cały teren obszernych zabudowań folwarcznych otoczono jak w średniowieczu palisadą, przekopano 3 rzędy rowów i założono zaskie. Zza wałów obronnych odparto już kilka ataków. Obroncami są pracownicy, choć dla obrony obiektów przemysłowych majątku stacjonuje 30 wojskowych udróżnińców, którzy nie zdradzają ochoty do walki z bandami.

"Strażacy" darowali sikawkę. W dniu 20/X. do miejscowości Dobrak k/Limanowej zjechało dwudziestu kilku strażaków autami. Ucieszonemu wójtowi oświadczyli, że przyjechali z Krakowa i przywieźli dla gminy moto-pompę. Po zjedzeniu obiadu odjechali. Zaraz za nimi przybyło kilka aut z Niemcami, którzy poszukiwali tych

strażaków. Okazało się, że nie byli to strażacy, a oddział dywersyjny. Niestety, Niemcy zdołali podejść niepostrzeżenie w okolicy Perzorki do części oddziału, który nie spodziewał się tak szybko pociągu; zabili 5-ciu, a żywcem chwycili dwie osoby / w tym jedną kobietę, którą przybyła z partyzantami /, reszta wycofała się w lasy. Następnego dnia przyjechała na obławę około 300 Niemców, ale niewątpliwie obława ta nie dała żadnego rezultatu, wobec ogromu lasów, zwłaszcza, że mogą natknąć się na inne oddziały. Niemcy sikawkę zabrali. Widocznie poszukiwała ona "strażaków", którzy ją zabrali gdzieś po drodze do ułatwienia przejazdu.

Szczyt zakłamania. Komunistyczna agencja "Przegląd tygodnia" z dnia 20/X. przytacza artykuł pokrownego sobie pisma szwajcarskiego "Die Weltwoche", w którym jest taki wymowny ustęp, niewymagający komentarzy:
"Rosjanie zawsze byli doskonałymi pianierami gospodarczymi i kolonizatorami, a nigdy nie odznaczali się dążeniami podboju i ujarzniania".

Rozbrali maszyny.... W nocy 30/X. do fabryki w Warszawie przy ul. Puławskiej, wyrabiającej cenne części do samolotów, wtargnął oddział bojowy, zabił 2 "Werksschutzów", resztę rozbił, a następnie maszyny rozbrajał, zabierając części trudne do zastąpienia. W odwet za to Niemcy zaarrestowali 20 robotników, w tym 8 młodych praktykantów, których jakoby ktoś z pracowników miał poznać jako uczestników napadu.

Niedźwiedzia czy złośliwa przysługa. "Delegaci" dżynkowi po złączeniu hołdu Frankowi próbowali, aby otworzyć im kryptę ze zwłokami Piłsudskiego, zamkniętą przez cały czas wojny/. Komunikat niemiecki tak opisuje "zachowanie się delegatów".

"Przez dłuższy czas członkowie delegacji ze wzruszeniem trwali przed sarkofagiem Marszałka, w skupieniu wypowiedzieli swoje uczucia w głośno odprawionej modlitwie."

Łapanki i rozstrzeliwania w Warszawie.

Warszawa w ciągu ostatnich dni żyje pod znakiem łapanek i rozstrzeliwań zakładników.

W dniu 24 października rozstrzelano według oficjalnych danych na Saskiej Kępie 20 osób. Nieczni świadkowie twierdzą, że rozstrzelano około 30 osób.

W dniu 25/X. zostały na wielką skalę wznowione łapanki. Masowo legitymowano przechodniów i znaczną ich część zatrzymywano.

Dnia 26/X. rozstrzelano na Lesznie 30 osób. Grupa żandarmów, stojąca u wylotu ulicy, śmiejąc się, robiła głośne uwagi i dewcipy.

W następnych dniach w poszczególnych punktach Warszawy lotne oddziały żandarmerji blokowały różne odcinki ulic, legitymując przechodniów, zatrzymując tramwaje, z których zabierano te osoby, które nie posiadały kart pracy.

W dniu 30/X. specjalnie obstawiono mosty, zatrzymując wszystkich z Pragi, która szczególnie ulega prześladowaniom.

Po południu 30/X. rozstrzelano nową partję /10 osób / na ulicy Towarowej. W czasie egzekucji skazanci wznosili demonstracyjne okrzyki: "Niech żyje Polska".

W dniu 31/X. rozwieszono plakaty, zawiadamiające, że wzięto 37 zakładników, z których rozstrzelano 2ch. A zatem tylko dwie osoby "pokwitowali" Niemcy. Mordują tysiące, ale dowodów jawnych na piśmie obawiają się zostawić. Oczywiście ogłoszenie nie jest podpisane żadnym nazwiskiem.

- 11 -

Z NASZEJ PRASY.

Pismo "WIESCI" wydało specjalny numer, poświęcony dziecku p.t.

"O tragedii dzieci polskich" /październik/

"Postawa dziecka"

Pozbawiono nas książki i chleba, Lecz nam z serca nie wyrwie polskości,
I rodzinnych naszych, ciepłych gniazd. Choć nas pędzi hen, do obcych stron.
Patrzym z skargą w skrawek ciemny nieba, Dusze nasze są pełne miłości,
Rozpłakany bralantami gwiazd. Serca dzwonią nam Polską jak dzwon.

W dzień i w nocy swych ojców wożamy,
Bo nas wyrwał z matczynych rąk wróg.
I strącił nasze, wsłowe żany,
I rozwalik naszej chaty przóg...

I choć ręce są nasze bezsilne,
A on mocen, jak piekielny świat.
Mamy serca i dusze niewinne,
W których kwitnie wolności nam kwiat

I w komorach gazowych nas truje,
Miażdży głowy jego ciężki but.
Niemowlęta zabija, katuje...
We krwi naszej on pławi się wbród...

I wierzymy, że bliska ta pora,
Co jak słońce osuszy nam łzy.
I znów będzie - jak to było wczora -
Wolna Polska, i ojciec, i my...

"Uwaga! Uwaga! Nadchodzi..." Daje przegląd tragedii narodu, tragedii
dziecka, od pierwszych dni najazdu, aż do
komór gazowych Majdanka.

"...Uwaga! Niemcy mordują setkami dzieci polskie!"
A świat cały jednym głosem odpowiada. Niesiemy ratunek dziecku waszo-
mu. Niesiemy pomoc, chleb i lekarstwa, niesiemy pokój i wolność..."

"Wiele już bez matczynych pokynęło, nie wiadomo ile ich jeszcze
popłynie. Ile matek szukać jeszcze będzie swych małych, po obcych
domach i chałupach. Wiadomo tylko, że życia polskiego nie zetrze
z powierzchni żołdak niemiecki. Przży się ono wzwyż jak roślina, ku
radości i słońcu.

Już nawet trzy czy czteroletni brzdąc wie co to jest Niemiec
czy Gestapo. A d starsi o wygłodzonych buziach, biegający na tajne na
nauczania? Te lekcje historii i geografii, które nigdy dotychczas nie
wzbudzały takiego zainteresowania i uwagi. To przecież ich walka o
Polskę.

O uszy ich dość często obijają się takie zakazane słowa jak:
radio, prasa podziemna, Potrafią jednak milczeć.

Matka dziewczynka, bita przez Niemca, że niemiecko powiedzieć skąd
wzięła "gazetkę", odpowiada ciele jedno i to samo: znalazłam. Matka,
zastraszona przez gestapowca, prosi. "Powiedz, będą cię znów bili.
Powiedz, puszcza nas." Dziecko podnosi na matkę spokojne, poważne, peł-
ne wyrzutu oczęta, mówiąc: "Mamo, czy nie wiesz, że znalazłam."

Zdarza się, że taki mały obywatel spełnia rolę gońca. Przyjdzie,
odda karteczkę przyniesioną za pazuchą i wraca spokojnie do swych
zabaw. Jest znów dzieckiem, podskakuje, biega, choć przed chwilą szedł
poważny i skupiony. Ręczy w kieszeniach, czapka z lekka przekrzy-
wiona, idzie, pogwizdując z cicha swą ulubioną piosenkę.

"Wiosenny dzionek czas odświeżyć i kwitnie szczęściem ciepłych barw
Jak hardo stapa w jasnej wierze - bojownik śmiały żywych praw!
To - wiecie - mus - to wasz - stanowić na wsi pierwsza straż !..."

"...Polsce, wsi potrzeba będzie ludzi światłych i zdrowych. Takimi ludźmi w przyszłości są dziś, tak srogo doświadczane przez wroga, dzieci nasze. To też wszyscy ci, którzy dziś nie dbają o dzieci, nie idą im z pomocą, przeciążają ich wątłe siły nadmiarem pracy i nie pozwalają im korzystać nawet z tak skromnych źródeł oświaty - popełniają karygodne przestępstwo w stosunku do narodu i państwa polskiego."

" WIESCI " w dodatku poświęconym MATCE POLCE, daje taki charakterystyczny obrazek:

W s p ó l n y F r o n t .

Różnie to bywało przed wojną w rodzinie. Ojciec najczęściej należał do Stronnictwa Ludowego, dorastające córki do Kat. Stowarzyszenia Młodzieży Żeńskiej, matka do Bractwa Sw. Antoniego czy też do "Różańca", a chłopak znow ciągnął do "Wici". Nierzadkie to wypadki, że dwa fronty powstawały w rodzinie. Kłótni i swarów na tym podłożu nie zliczyłbyś. Bo jakże ksiądz tych heretyków z amboni wyklina, a to nie tylko, że na herbatki do KSMM się nie kwapi, ale sami bez żadnej opieki duchownej życie chcą naprawiać i starszym do oczu skaczą. Chłopak i dziewczuchę z KSMM wyciągnął, tek że z nim razem na zebrania lata, książki czytują i cągłe coś tam radzą. Dogadać się z nimi nie sposób.

Początki wojny szybko zatarły nieporozumienia polityczne w rodzinie. Skupiano się wewnętrznie, żeby się tylko nie dać wrogowi. Jak najwięcej ukryć przed chciwą łapą zaborcy. Przeżyć, przetrzymać najgorsze chwile."

- . -

"Mateuszowa nie było już młoda. Siedemdziesiątka jej właśnie minęła tej jesieni. Mimo tego nigdy nie usiadła bezczynnie. Zawsze w pośpiechu, w gorączce pracy koło domu, pola, bydła. Wojna wytrąciła ją na pewien czas z równowagi. Stawała jej przed oczami możliwość śmierci, nie własnej, bo sama się już przecież nażyła dosyć, ale najbliższych, młodych, krzątających się po izbie, obejściu. Całą siłą woli przerywała sobie rozmyślanie, chwytając się pierwszej z brzegu roboty - byleby zapomnieć.

Ta cisza i chodzenie koło własnego dobra nie długo trwało. Jakieś szepty, schadzki po stodołach, gadania, zwróciły jej uwagę. Koledzy zachodzący wieczorem, o zmroku do Jaska, ulatniający się nie wiadomo gdzie i kiedy. Jedno, drugie zasłyszane słowo, rozjaśniło powoli tajemnicę. To chodzi o Polskę, o Polskę radzą.

Na pytanie, Jasiok niezbyt chętnie odpowiadał, uśmiechał się tylko i zbywał byle czym. "Widzi mama, my tak tylko gwarzyśmy".
"Ano gwarzcie dalej, tylko te papiery, co ci Franek wczoraj przyniósł, to lepiej chowaj, bo je każdy nawet z podwórza dojrzy."

W dniu 1.10 nastąpił powrót policji i żandarmerii do Mizocza, oraz pracowników z majątku, jak również uciekinierów, przeważnie mężczyzn, w celu zabrania majątku i przeniesienia się do Zdobunowa, gdzie pozostali ich rodziny.

W tych warunkach zadziwia powyżej podany fakt, niesłychanej wielkoduszności Polaków z Mizocza.

Przez walkę do zwycięstwa.

"O dojrzałości politycznej i uczciwości." /dn.20/X/. "Nawiązując do artykułu "si", kt óra odparła niesłychany atak na chłopów Oczu /pisma "Polska"/:

"Trzeba mieć dużo tupetu i mocno wytarte czoło, aby zdobyć się na oskarżanie polskich chłopów o brak wyrobienia i uległość wobec okupanta, który właśnie całą swoją wściekłość i okrucieństwo wyładowuje właśnie na setkach palonych wsi, na wysiedleniach, na obławach i polowaniach na ludzi, na rzucaniu w płonące żywych ofiar, nie wyłączając małych, chłopskich dzieci, na strzelaniu i mordowaniu tysięcy chłopów. Tym bardziej, jeżeli się samemu posiada na sumieniu Japończyków i Japończyków, i Daleszyce, Piaski Wielkie i Krów drze, Zamyszczyzna, Przeworsk i Ropczyce. A prócz tego sprawowanie i poszczególnie w Polsce różnych panów Goeringów, Franków itp., łsisiejszych sprawców Narodu Polskiego."

"Znow nadszedł dzień Złoty". /z dn.30/X/ "Śród nas, polskich chłopów, nie ma już ludzi takich jak Maciej Rataj i Stanisław Thugutt. Pierwszy z nich, minister i marszałek Sejmu Rzplitej, prezes Str. Ludowego, padł zamordowany w Palmirach pod Warszawą. Drugi, minister i wicepremier oraz prezes Kongresu Str. Ludowego, zmarł na tężyczkę. Zginął Brunon Gruszką, dr. Zygmunt Graliński, ks. pułk. Józef Pams. Nie ma "Chrześnego" Ignacego Salera, Jędrzeja Cierniaka i Bolesława Babskiego. Zginął Andrzej Czapski, prezes Zarządu Woj. Str. Ludowego w Warszawie, Jan Jętkiewicz, prezes Wielkopolskiego Zw. Mł. Wiejsk., Władysław Praga, b. poseł i sekretarz Zarządu Woj. Str. Lud. w Białymstoku, adw. Stefan Urbanowicz, adw. Kazimierz Ujezdowski, inż. Ryszard Świętochowski. A oprócz nich tysiące innych młodych i starych mężczyzn i kobiet, ze wszystkich zakątków Polski i ze wszelkich środowisk i warstw."

"Stawiamy sprawę jasno i zdecydowanie". "Po raz drugi w krytycznym momencie Ruch Ludowy niespokojna w ówczesne obojętne ster rządów w Polsce. Z całą pewnością wszakże nie potrafi, aby, gdy minie niebezpieczeństwo zewnętrzne, pozwolić się znów zepchnąć na szary koniec i nie zabezpieczyć skutecznie społeczeństwa przed nowymi Brzesciami i nowymi praktykami policyjnymi."

Mocna i ugruntowana pozycja Ruchu Ludowego stanowi czynny darobek nie tylko chłopów, ale i Państwa Polskiego.

Dość panietany przez kogo i w jaki "sposób" została uchwalona konstytucja kwietniowa. U jej kołyski leżał gwalt.

Prez. Raczkiewicz do browelnie zrzekł się swoich osobistych uprawnień, jakie mu gwarantuje obecna konstytucja. Czyli do browelnie zrzekł się niemal nieograniczonej władzy, jak "czynnik nadrzędny" i dzierżyciel "jednolitej" i niepodzielnej "władzy". Zobowiązania to będą do- trzymane i wykonane. Cofnięcie tej do browelnej rezygnacji automatycznie pociągnęłoby za sobą należyte posunięcia celom natychmiastowego i skutecznego zabezpieczenia praw Narodu."

"Ziemia"/Agencja z dn.15/X/

Agencja "Ziemia", obsługująca powien teren kraju, służąc kilku lokalnym pismom ludowym, porusza cały szereg spraw ciekawych i aktualnych.

"Nieprzeszani i niepewni" - "piekun wie." Artykuł podkreśla, że każda grupa polityczna szuka wpływu. Od 1930 roku nastroje wsi płyną jednym żłżykiem ruchu ludowego.

"Jestemny się nnićtem nie tylko najliczniejszy, lecz najsilniejszy. W prasie podziemnej nawet przeciwnicy to uznają i podkreślają. Spółeczeństwo zaś, szukające cięło wyrazu siły, patrzy na nas z wiarą. I to nie tylko daje zadowolenie, ale przede wszystkim zobowiązuje do taktycznej mobilizacji wewnętrznej Ruchu, by nie zawieść nawet w najgorzejszej sytuacji, tak jak nie zawiedliśmy w 1920 r. Tego kapitału zaufania zebrać nie wolno."

Podkreśla, iż podkopy szykuje Sanacja, która nie może znieść premiera Mikojczyka. I tak pisze dalej:

"Mozna przypuszczać, że to następstwo. Trzeba więc wystrzegać się czujność, gdyż na pewno zechcą się podjąć. Jednolity front chłopski jest silny w ku zeróno reakcji jak i komunistów, którzy już zaczęli silną dywersję przeciwko nam. Dywersja polega na wawianiu, że Ruch Ludowy p przez czwórę rozumienie p kumak się z reakcyjnym ob zen narodo- wym, z przyskani s cjalistów z RN, z rzek s nacyną, Armią Kraj- wą, - że bierze udział w rzalzie, kierując swą działalność na sku- prnit wancj k instytucji k rystni, na straży której stoi sanacyjny rzyzylent. I dl tego Ruch Ludowy nie może reprezentować interesów chł- pskich."

Artykuł kończy się stwierdzeniem, że dase namy siły, aby doprzeć każdą próbę rozbicia.

"Ku (Z wy c i o s t w u." /lutym /dnik/

"Za nar-owa" Wyziara zadowolono z deklaracji 4ch stron- nictwa:

"Dlatego stosunek nasz do tego aktu ze dy narodowej jest szczery. Zresztą - c podkreślony - poszczególne punkty deklaracji wiążą się, b- nej wypływają z przeyslan światopoglądowych naszego ruchu."

Trzeba jednokże zarysować przyszłości nadać wyraźny kształt. Chodzi o uregulowanie stosunków między ludźmi tak, żeby narodziła naprawić olwiczną krzywdę, zapewnić wszystkim równy start życiowy, pełny rozwój kulturalny, opiekę prawa, o nadać wszystko bfitosć chleba za rzetelną pracę. Chcielibyśmy widzieć wyraźniej kreslony punkt deklaracji - niosnie przebud wy ustroju realnego, niosnie uznanie wsi za srodowi- sko spćcjalne, za pr blem centralny. Chodzi o wysłanie i planowanie w wielkiej skali i na laloką rto.

Zir wy ruch spółeczeństwa, świadczący o zwyrażnieniu drogi po- chodu dziejowego, nie może być dziś roznieleny na krabno, - nie wolno go wtrącać w dawną atmosferę stęchłą. Harmonii zos nie powinny, za- klócić wp dajęce z zewnątrz fałszywe dźwięki."